Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

tientis p̃cem in nõie
meo dat ub̃. offert. In o
mnem tĩã exiuit sonus eor̃
et in fines orb̃ tĩe ũba eorũ.
Gti apli tui N. secr̃.
dne solẽnia recen
sentes q̃s ut eius auxi
lio tua tuefica capiã?
p quo t̃ hostias laudis
immolam? cõ. Uos qui
secuti estis me sedebitis sup
sedes iudicantes duodecim
tribus israel dicit dns. p̃com.
Sumpsimus dne pig
nus salutis eterne
celebrãtes btõ apli tui N.
uotiua solẽnia; et pe
petua mita uenerantes
ad uitã q̃s mutãmur etnã.
In festo pluriũ aplorum.
Mihi autẽ. ut sup̃. Oratio.
Oris qui nos an
nua aplor̃ tuor̃
N. et N. solẽnita
te letificas, pta q̃s; ut
quor̃ gaudemus mitis,
instruamur exẽplis. ad ro
Hres. Scim? manos.
Hqm diligentibus
deũ omnia cooperantur
in bonũ: his q̃ secũdũ
ꝓpositũ uocati sunt scti.
Nã quos pscuit hos et
predestinauit conformes
fieri imaginis filij sui;
ut sit ipe pmogenitus
in multis fratrib̃. Quos
autẽ predestinauit; hos et
uocauit. Et quos uocauit;
hos et iustificauit. Quos
autẽ iustificauit; illos
et magnificauit. Quid
ergo dicemus ad hec?
Si deus p nb̃. quis contra
nos? Qui etiã proprio
filio suo nõ pepercit; sed
p nb̃ omnib̃ tradidit illũ.
Quõmodo nõ etiam cũ illo
oĩa nb̃ donauit? Quis
accusabit adu̇rsus electos
dei? Deus q̃ iustificat?
Quis est qui condemnet?
Xpus ihs qui mortuus e,
immo et q̃ resurrexit,
qui est ad dexteram dei,
qui etiã intercedit p nb̃.
Quis nos separabit
a caritate dei? Tribulatio?